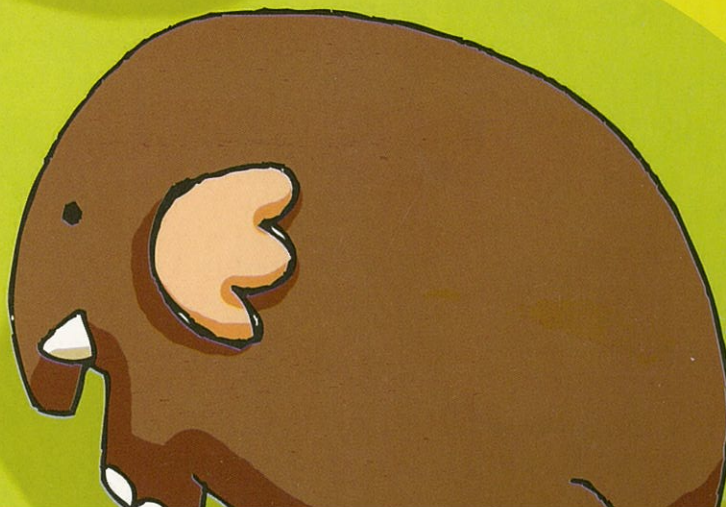
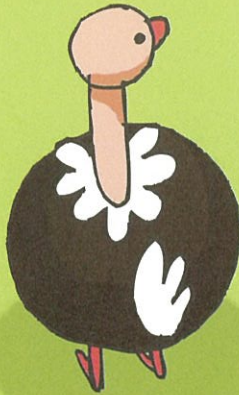

แผนงานพัฒนาเครือข่ายพยาบาลศาสตร์ เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ

ปุดไฟเราะ

ปุดไฟเราะ

พย.สสส.

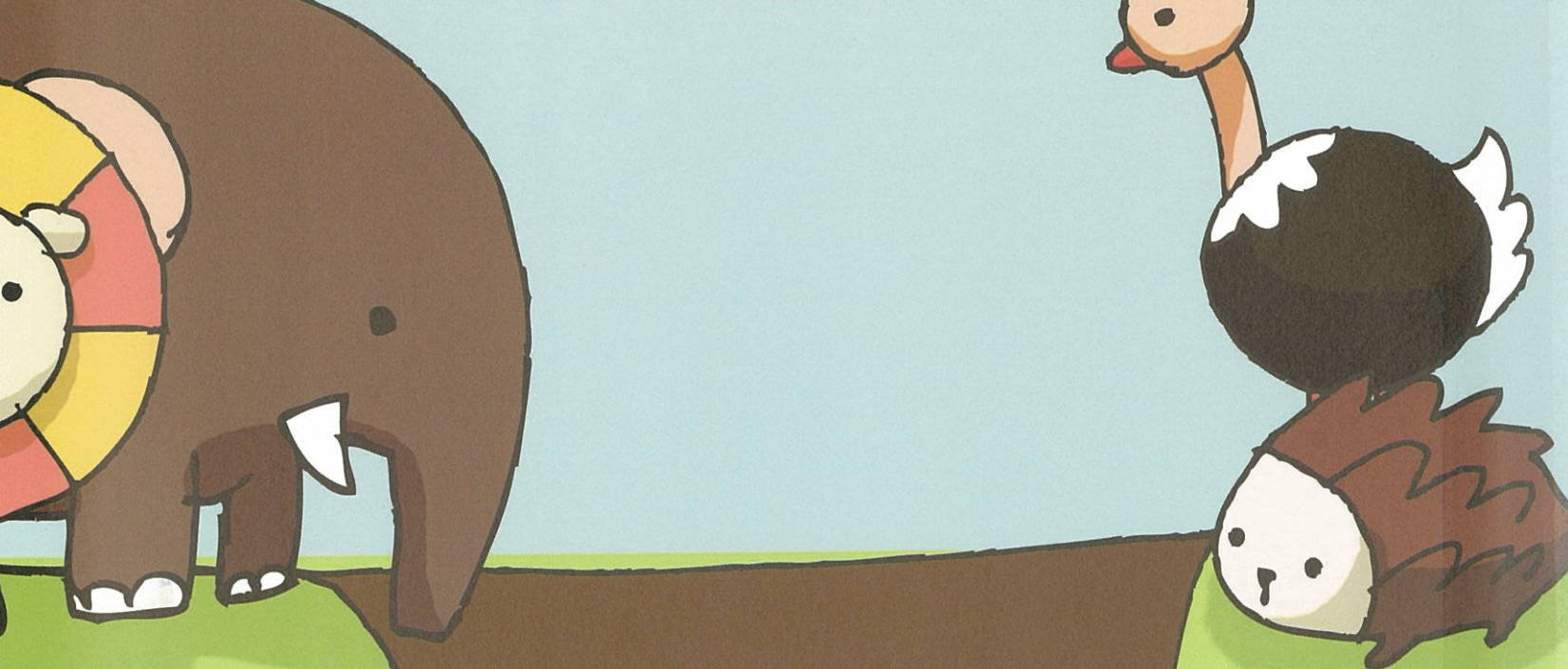

A cartoon illustration of a brown bear's head and paws. The bear is brown with white teeth and a pink tongue. It is looking down at a green background. A small brown leaf is hanging from the top right. The bear's paws are visible at the bottom left and bottom right.

บรรดาสัตว์ทั้งหลายกำลังมุงดูอะไรกัน
มีปุต้าวหนึ่งตกลงไปในหลุม ไม่สามารถขึ้นมาได้
“เฮ้ย ใครช่วยฉันหน่อยสิ ยืนดูอยู่ได้” ปูตะโกนขึ้นมา

ลุงสิงโตถามว่า “เจ้าชื่ออะไรล่ะ เดี่ยวจะหาทางช่วยนะ”

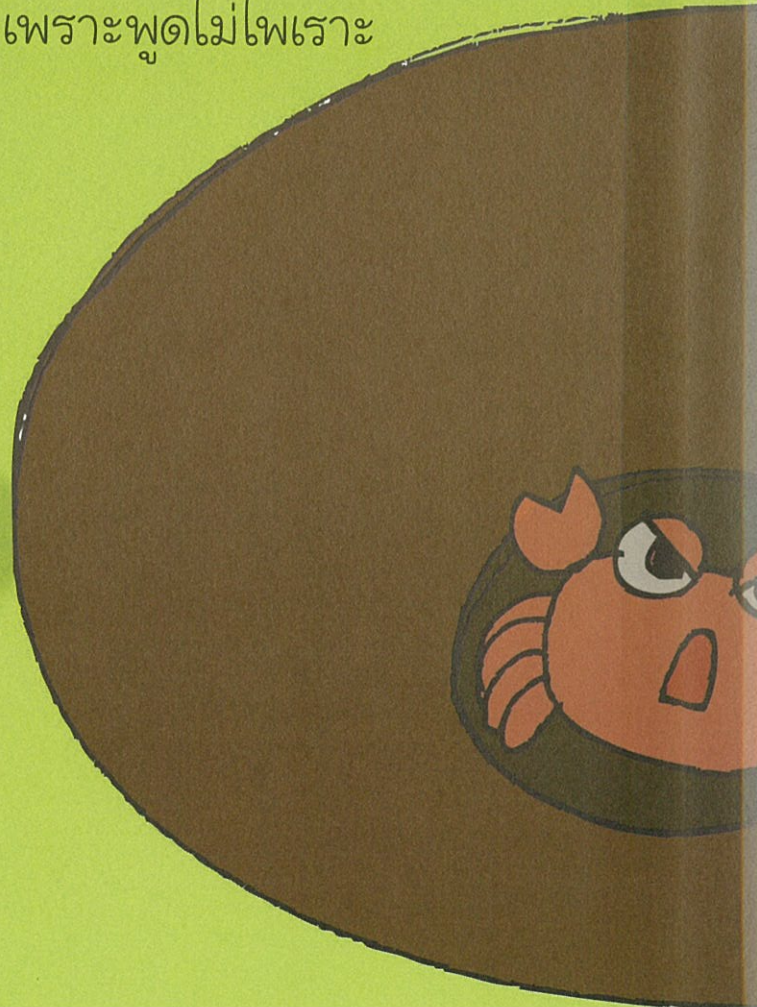

“ชื่ออะไรไม่สำคัญ
เร็วๆ หายใจไม่ออกแล้ว”
ปูตะคอกใส่ลุงสิงโต

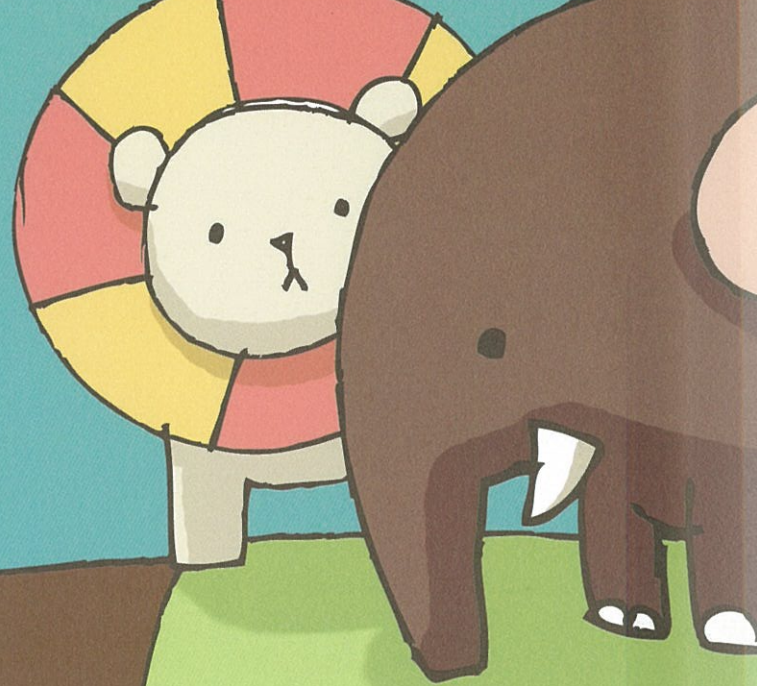
บรรดาสัตว์ทั้งหลาย ไม่อยากจะช่วยปู เพราะพูดไม่ไพเราะ

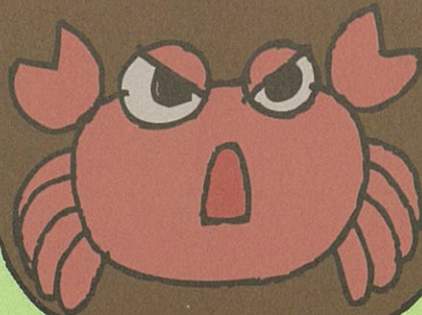

หมูป่า เดินมา มองลงไปดูที่ในหลุม แล้วถามว่า
“ตกลงไปนานหรือยัง รู้สึกหิวบ้างมั๊ย”

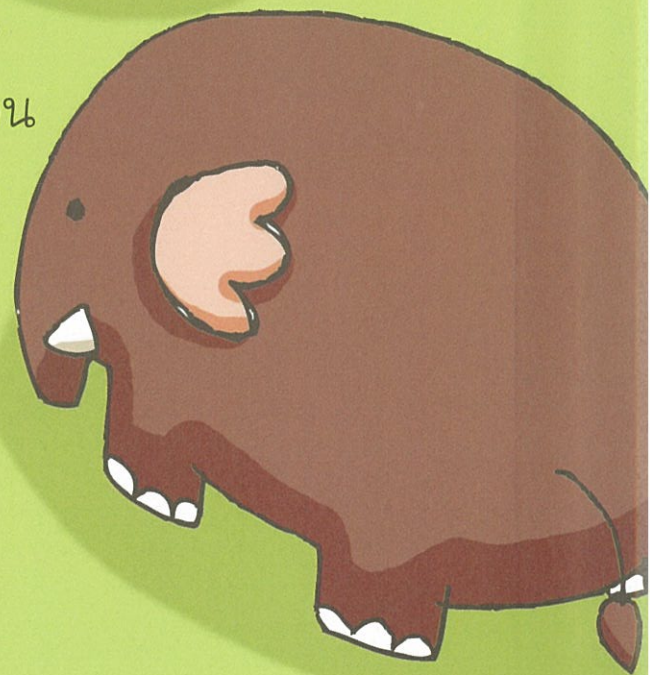
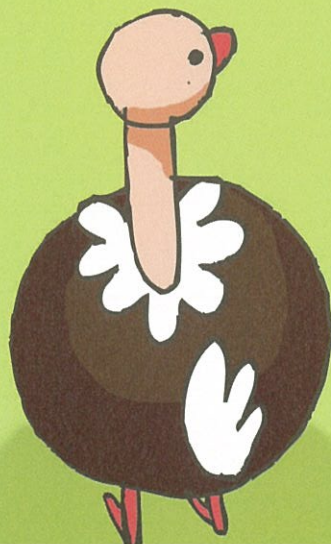

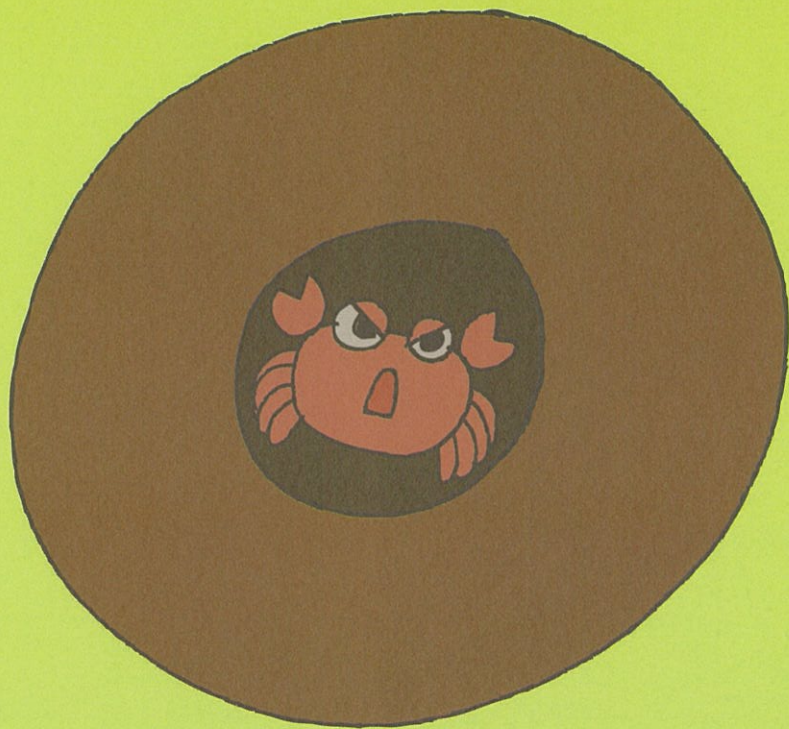
ปุตะโกนว่า
“ถามอยู่ได้ รีบๆ ช่วยซิไฉย
คอยดูนะขึ้นไปได้
จะจัดการพวกเจ้าให้หมด”

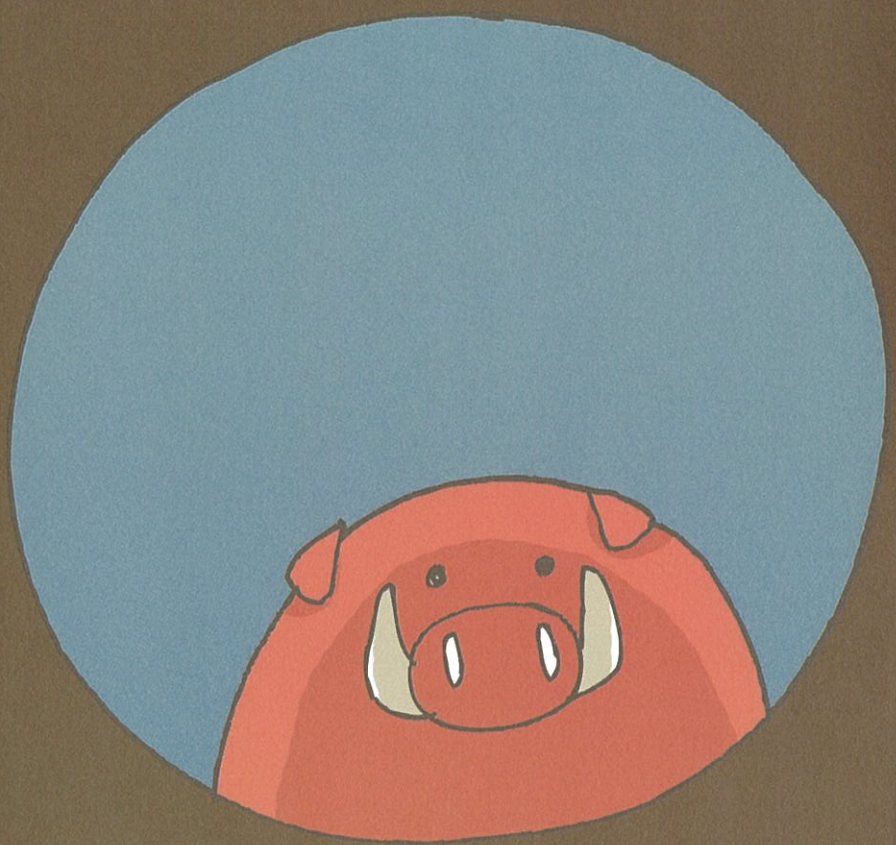

หมูป่ารู้สึกว่ ปูต้องได้รับการสั่งสอน
จึงปรึกษากับบรรดาสัตว์ว่ เราต้องสอน
ให้ปูพูดจาให้ไพเราะ ก่อนขึ้นจากหลุม

“ปู่ ฉันมีวิธีที่จะพาเจ้าขึ้นมาแล้ว แต่มีข้อแม้ว่า
จะต้องพูดจาให้ไพเราะ เจ้าจะตกลงมั๊ย” หมูป่าบอกปู่

“ไม่ต้องมาพูดมาก รีบช่วยฉันเดี๋ยวนี้ เร็วๆ”

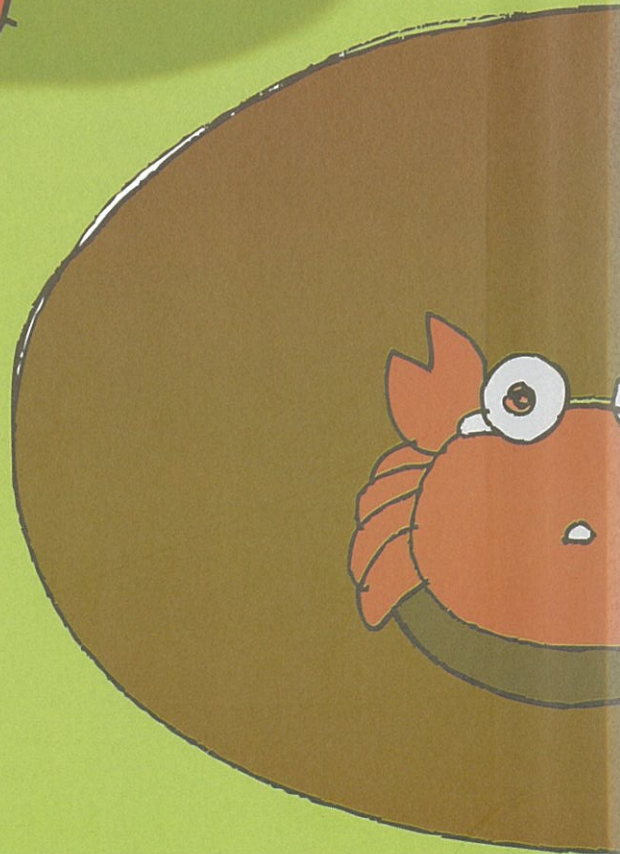
บรรดาสัตว์ แก่ลิ่งทำเป็นไม่ได้ยิน
เจ้าปู่ได้แต่ตะโกนด่าเสียงลั่น ก็ไม่มีใครสนใจ

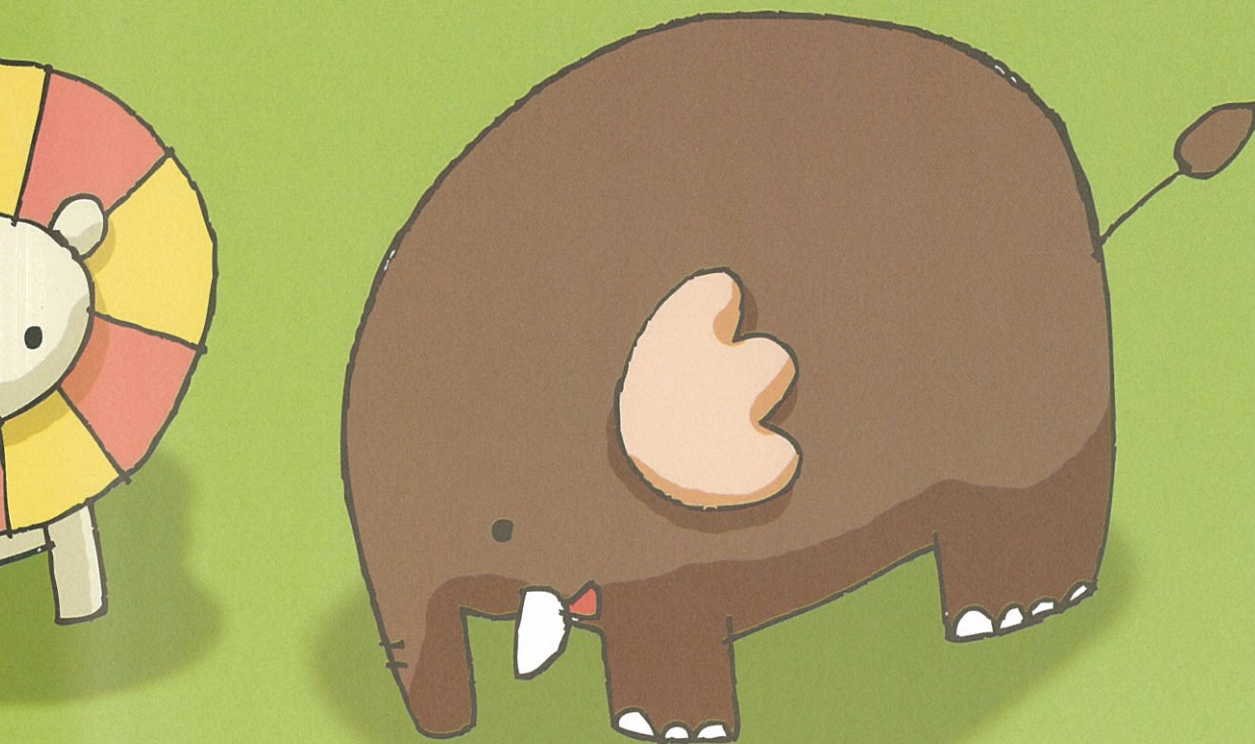
พระอาทิตย์เริ่มจะตกแล้ว

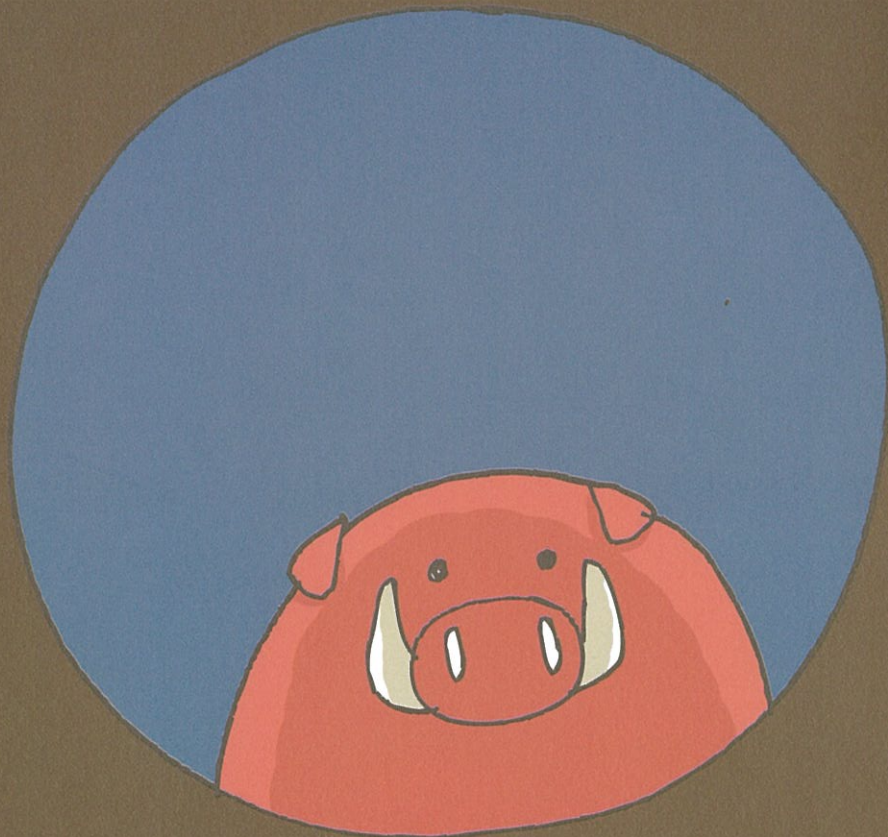
เจ้าปู นั่งคิด “ถ้าเราพูดกับเพื่อนดีๆ
เขาน่าจะช่วยเรานะ” ปูเริ่มคิดได้

“ลุงครับช่วยปูหน่อยครับ” ปูพูดอ่อนวอน
สัตว์ทั้งหลายได้ยินเสียงต่างดีใจ

“พวกเราจะค่อยๆ เทน้ำลงไปในหลุมนะ
ถ้าน้ำเริ่มเต็มเจ้าปูจะได้ไต่ขึ้นมาได้” หมูป่าบอก

“ครับ” ปูตอบ

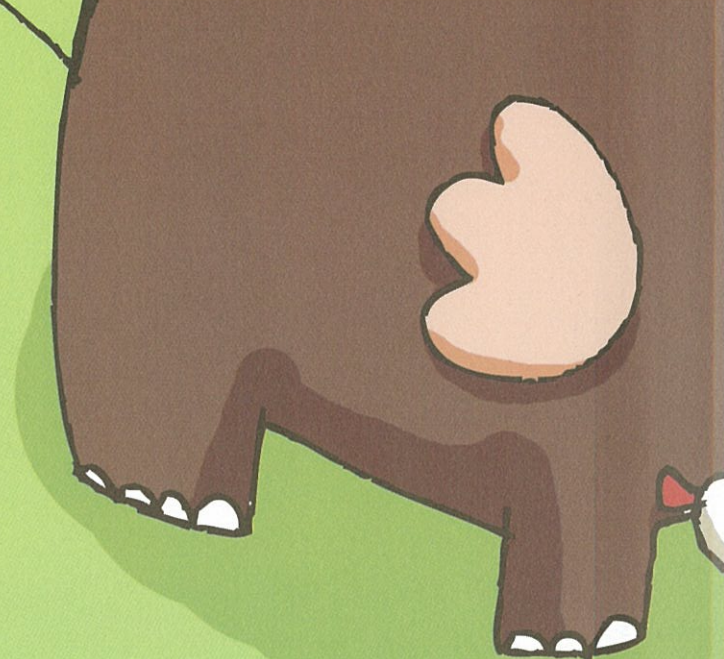
บรรดาสัตว์ไปตักน้ำมาเททีละถัง

แต่ไม่ทันใจเจ้าปู ตะโกนต่อว่า
“เร็วซีไฉ้ย ชักช้าอยู่นั้นแหละ”

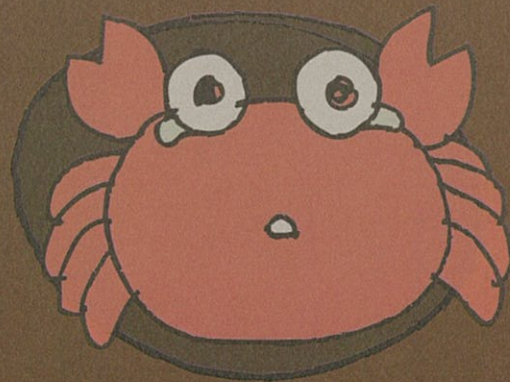
สัตว์ทั้งหลายพอได้กิน จึงเลิกตักน้ำ
พากันกลับบ้าน ปล่อยให้วัวในหลุม

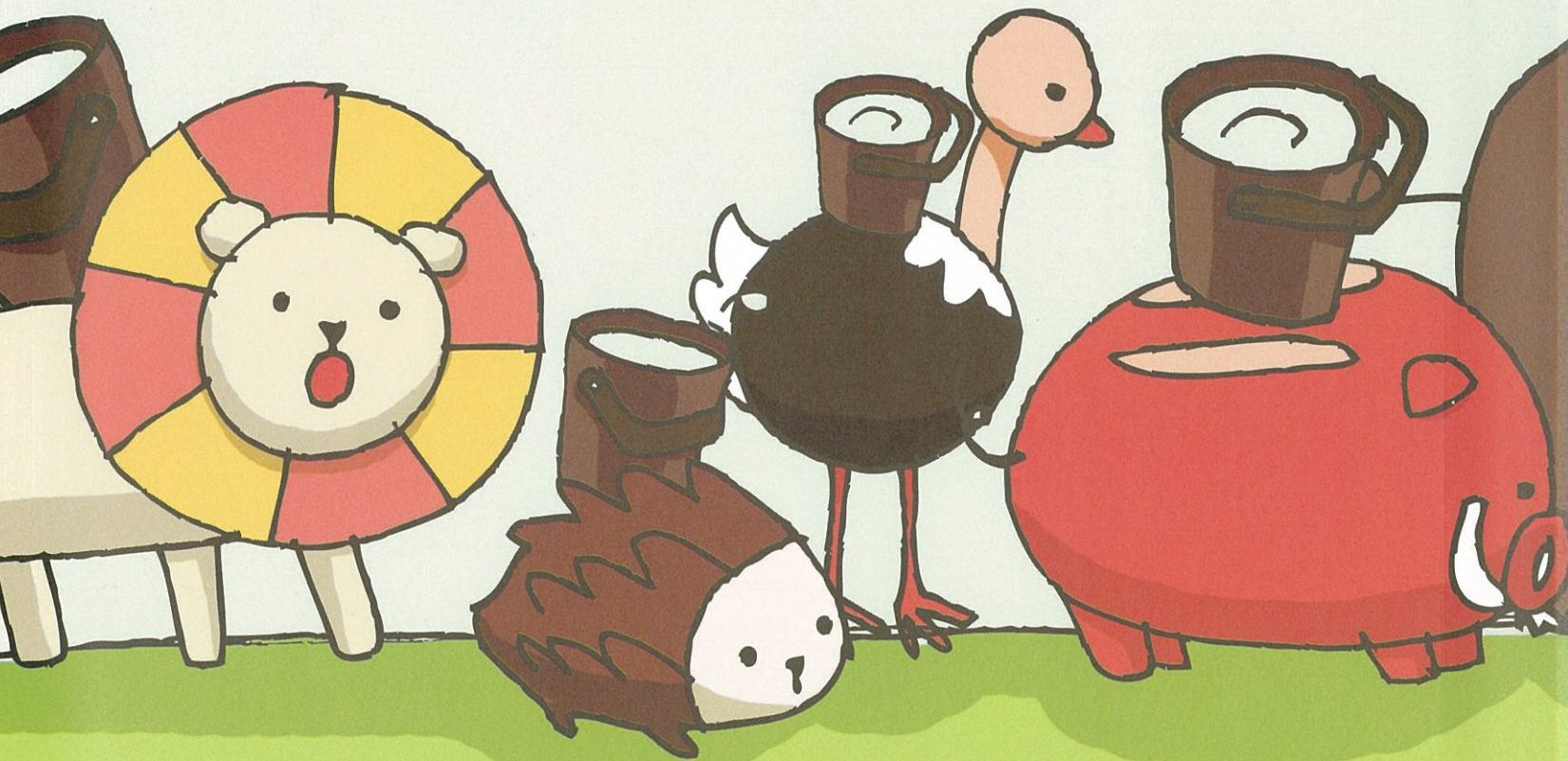
เช้าวันรุ่งขึ้น หมูป่าและเพื่อนสัตว์กลับไปดูปู่ที่หลุม

เมื่อปูเห็นเพื่อนๆ ดีใจมากพูดว่า
“ลุงๆ เพื่อนๆ ครับช่วยฉันด้วย
ต่อไปนี้จะปรับปรุงตัวใหม่ จะพูดจาให้ไพเราะครับ”

“เอาล่ะถ้ารับปากว่าจะพูดจาดี พวกเราก็จะช่วย” ลุงสิงโตพูด
บรรดาสัตว์ต่างช่วยกันตักน้ำเทลงในหลุม

เจ้าปูจะพูดว่า
“ขอบคุณครับ”
ทุกครั้งเมื่อเทน้ำลงมา

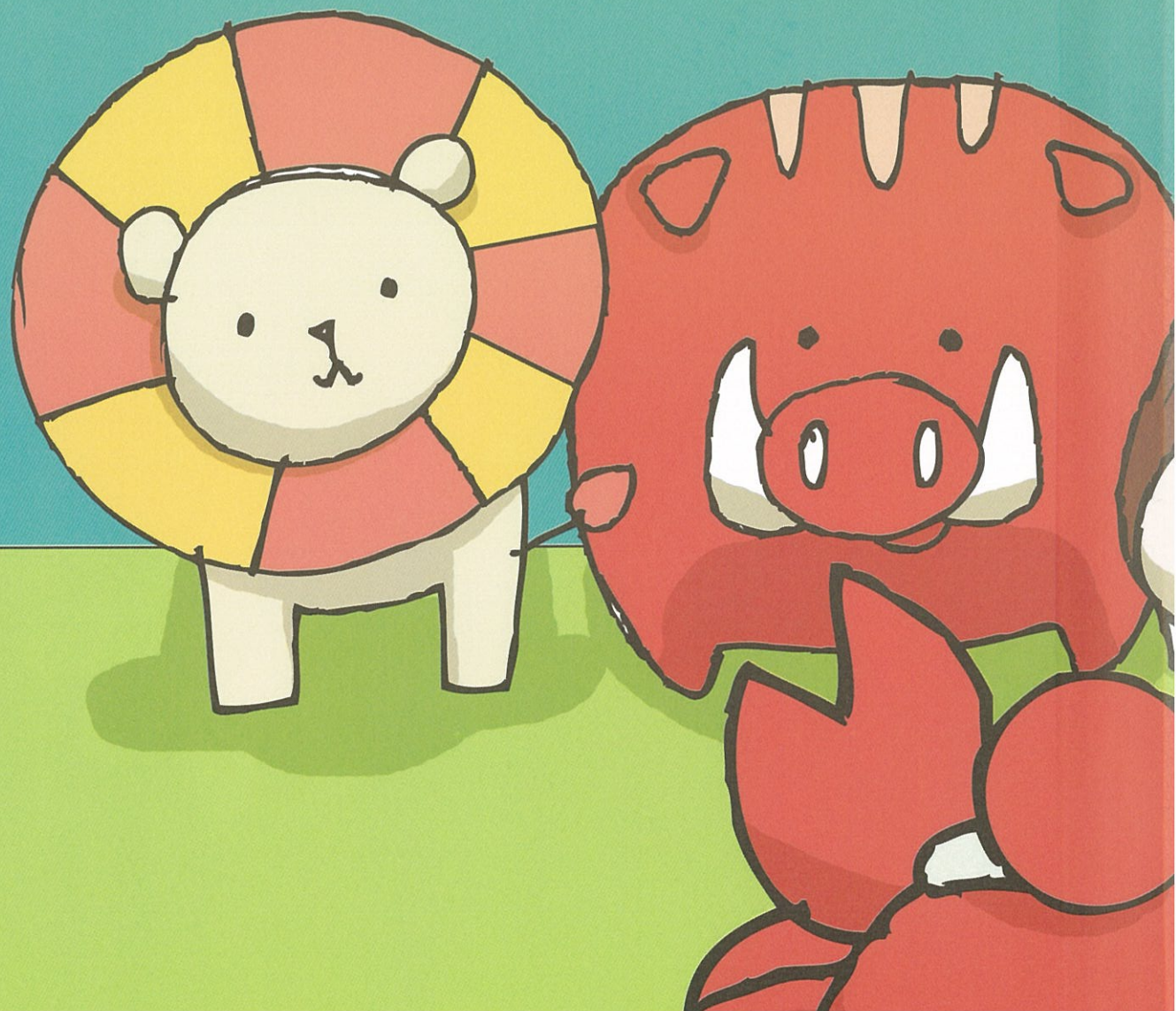

ในที่สุดน้ำเต็มหลุม เจ้าปูสามารถถ่อออกมาจากหลุมได้
“ขอบคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือผมครับ”

หมูป่าสอนว่า “เวลาพูดกับผู้อื่น ขอให้พูดให้ไพเราะ จะทำให้ใครๆ
รักและอยากช่วยเหลือ พูดจาไม่มีหางเสียง ค่ะ ครับ ไม่ตะโกนด่าทอ
หรือตะคอก ต่อไปนี้ถ้าเจ้าปรับปรุงตัวใหม่ ใครๆ ก็จะเอ็นดูเจ้า”

“ ครับ ขอขอบคุณทุกท่านครับ ”

บรรดาสัตว์ทั้งหลายต่างดีใจ ที่เจ้าปูเป็นเด็กดี

ปูปุดไฟเราะ

ชื่อเรื่อง ปูปุดไฟเราะ

เหมาะสำหรับเด็กกลุ่ม อายุ 2-5 ปี

วัตถุประสงค์ ส่งเสริมอึดใจสำหรับเด็ก

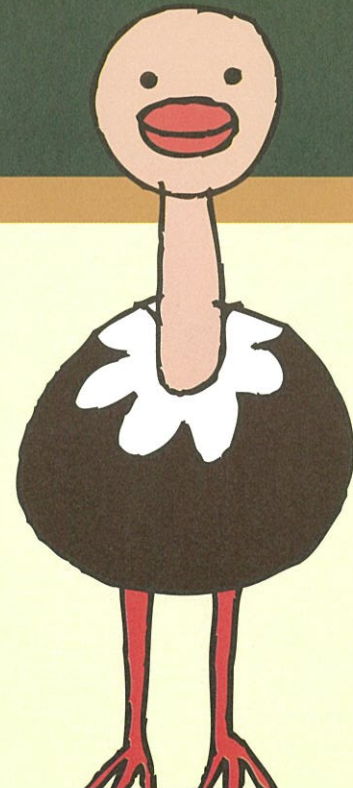
บทบาทของครู 1. เล่นนิทานให้เด็กฟัง

2. สอนให้เด็กพูดด้วยวาจาที่ไพเราะกับผู้อื่น

สรุปประเด็น มารยาทของเด็กไทย ต้องพูดไพเราะกับผู้ใหญ่และเพื่อนๆ

ผู้แต่ง : วินัดดา ทองปลิว

ผู้วาดภาพประกอบ : พิรียา เดชธาดา

แผนงานพัฒนาเครือข่ายพยาบาลศาสตร์
เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ (พย.สสส.)
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น